

ERDÉSZETI UJSÁG

szak és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére

Előfizetési díjak:

Egy évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Pénzküldemények

Szászsebesi Ipar és Gazdasági Hitelszövetkezet
címére küldendő, Szászsebesen

Megjelenik minden csütörtökön

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos

PODHRADSZKY EMIL

Hirdetési díjak:

Egyhasábos garmond sor vagy annak a helye
20 fillér. Ajánlközásoknál, eladás vagy vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fillér
Nagyobb s többszöri közlésű hirdetményeknél
mérésékelt díjak egyezség szerint

XIII évfolyam

Szászsebes, 1909 április 1

13 szám

RÉGI PÉNZEK

aranyból és ezüstből megvétetnek jó árban.

SCHMIDEG ALFRÉD

Budapest, I., Maros-utca 7. szám.

FARAGÓ BÉLA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITO

ZALAEGRSZEG

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁRA
ERDÉSZETI CSEMETE-TELEPEI

Ajánl saját magpergetőjében termelt legma-
gasabb csiraképességű

tűlevelű magvakat,

kitűnő minőségű

lombfa magvakat,

kocsányos és kocsánytalan tölgymakkot,
fűmagvakat, répa, here és más gazda-
sági magvakat,

saját telepein nevelt, kitűnően fejlődött, erdő-
sítési célokra alkalmas

tű- és lomblevelű csemetéket,

gyümölcsfákat, válogatott fajokban diszfenyő-
ket, sorfákat, élősvény-csemetéket.

Alkalmi vétel:

Több millió tölgycsemete 20—150 cm. magas

50.000 drb diszbokor 1½—3 m. „

20.000 „ diszfenyő ½—3 m. „

HIENTZ JÓZSEF

SZÁSZSEBES

KÖNYV-, PAPIRKERESKEDÉS
ÉS NYOMTATVÁNYRAKTÁR

NYOMDAMŰINTÉZET

MEGRENDÉLESEKET GYOR-
SAN, PONTOSAN ESZKÖZÖL

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dämvad, vadsertés, őz, nyul,
fogoly s egyéb lőtt vad értékesítését
minden mennyiségben elvállalom a
legmagasabb árak mellett o o

Azonnali készpénz elszámolás

o o Ajánlatokat kér: o o

=== Fodor Károly ===

o o bizományos o o

Budapest, központi vásárcsarnok

FLAPITRATOTT
1847

Bräusweller János

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve, javítások pontosan eszközöltek.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket,
szarvasokat, vad házinyulakat, uhukat, minden
másfajta állatokat magas árakon vásárol

O. Frank Utódai Kreuzig és Högl

állatkiviteli és nagykereskedési háza, Wien
(Bécs) V-2. Einsiedlergasse 13. Telephon 598.
Szállít minden nem élő vadakat és más élő
állatokat első rendű minőségben.

A nyulak tömeges befogásához saját hálóit,
foglyok és fácánok szállításához saját ketre-
ceit bérmentve küldi és adja rendelkezésre.

Képes vételi árjegyzék ingyen
és bérmentve. o o o

Előfizetési díjak:
 Egy évre 8 korona
 Fél évre 4 korona
 Negyed évre 2 korona

Pénzküldemények
 Szászsebesi Ipar és Gazdasági Hitelszövetkezet
 címére küldendő, Szászsebesen

Megjelenik minden csütörtökön
 Felelősszerkesztő és kiadó tulajdonos
PODHRADSZKY EMIL

Hirdetési díjak:
 Egyhasábos garmond sor vagy annak a helye
 20 fillér. Ajánlköázásoknál, eladás vagy vételnél
 minden szó után előre beküldendő 4 fillér
 Nagyobb s többszöri közlésű hirdetményeknél
 mérsékelt díjak egyezség szerint

XIII évfolyam

Szászsebes, 1909 április 1

13 szám

Csalódás és szégyen.

A kincstári erdőlegények és segéderdőőrök javadalmazása is immár rendezve van valahogy. Nem dusálkodhatnak ugyan még most sem a földi javakban, de helyzetük a régi valóban türehetetlenhez képest mégis csak meglehetősen javult.

Még mielőtt az erdőlegények és segéderdőőrök javadalmazásának a most megtörtént szerint való rendezését megpendítették volna, már évekkel azelőtt azzal lettek biztatva a nehéz megélhetés miatt panaszkodó kincstári erdészeti altisztek, hogy legyenek türelemmel, mert fizetésjavításuk már csak idő kérdése. Igen, csak időé, de melyiké; mikor most kipattant a titok, hogy illetékes helyen eddig erről még csak nem is álmodtak. Egy keserű csalódással tehát ismét gazdagabbak, illetve szegényebbek vagyunk.

Azt hiszem, hogy minden kartársam tisztában van az állásának anyagi oldalával, amely bizony nem csak hogy nem valami rózsás, hanem eléggé szégyenletes is, mert hiszen alig van kellemetlenebb dolog annál, mint ha üres gyomrod szenvedését tűrnöd kell, s ezen felül ezt még egy más ágazatbeli állami altiszt a szemedre is veti.

Arra, hogy ilyen panaszra nyilnak meg ajkaim, az alábbi okok indítottak:

Először természetesen a keserű csalódás, amely az évek óta ígérgetett, várt, de be nem következett fizetésrendezésből ért.

A második ok pedig az, amiről a minapiban a *mi lapunk*, az «Erdészeti Ujság» irt az

Altisztek vagyunk-e? című vezércikkében, tehát ennek a cikknek a tartalma.

Lapunk említett vezércikkében említés volt téve ugyanis arról, hogy miképp lett az erdészeti altisztek altiszt mivolta lekicsinyelve egy vasuti altiszt által. No hát hasonló arcpiritó megszégyenítésben nekem is volt a minapában részem. Történt pedig az eset a következőképpen:

Néhány állami vasgyári altiszt társaságába keveredtem, kik közül az egyik valamikor szintén kincstári erdővéd volt, azonban miért, miért nem, istenhozzádot mondott ennek a pályának és átment a vasgyárhoz, ahol ma főművezető 3200 korona törzsfizetéssel, lakással, fűtéssel és évi átlagos 1000 korona jutalékkal.

A diskurzus itt is csakhamar átterelődött az erdészetre.

Ismerve az illetők nézeteit, már előre rá voltam készülve arra, aminek jönni kellett, és meg is jött.

Az első pofoncsapás abból állt, hogy a mi altiszt mivőségünk csak olyan «titulus sine vitulo» (rang jövedelem nélkül), mert hiszen a vasgyárnál a kocsisnak is van akkora jövedelme, mint egy kincstári erdővédnek, már pedig ennek nem szükséges tudnia még a nevét sem leírni. Ami pedig a bánásmódot illeti az erdészetnél, ott — ugymond — úgy bánnak önökkel, mint a rossz kocsis a lóval. Végül — folytatta tovább a szurkálást — ha bebujnak egyenruhájukba, akkor valószínű csodabogárszámba mennek. Ezzel az egyenruhával, amelynél még a városi hordaré is

különb, el lehet menni talán éjjeli vaddisznólesre, de valamire való társaságba menéshez csakugyan nem alkalmas.

— No, mondja kérem, vajjon nincs-e igazam?

Ezzel fejezte be csipkedéseit az állásával megelégedett, boldog vasgyári.

Képzeltetik kedves kartársaim, hogy ez a beszéd és az azt befejező kérdés milyen hatással volt reám! Arcomon hol a piros, hol a sárga, hol a zöld színek váltakoztak, s bizony hirtelebben szóhoz sem birtam jutni, ami nyílvánvaló jele volt annak, hogy az illető ex-kartárs fején találta a szöveget. Legszívesebben megszöktem volna a társaságból, de ez lehetetlen volt, s így akarva-nemakarva ráfanyalodtam szépitgetni, dicsérgetni a pályámat és azon elfoglalt állásomat, bár jól tudtam, hogy ennél az igyekezetemnél úgy nézek ki, mint az, akinek üres a tárcája és mégis folyton azt hirdeti, hogy bizony az annyira teli van, hogy abba már egy fillér sem férne bele.

Céloamat természetesen nem értem el, sőt e helyett egy újabb arculcsapás ért, mert a kötekedő ex-kartárs odavágta a szemembe, hogy ismer ő egy erdővédet, akit nem csak az erdőgondnoka, hanem még annak a kiskoru gyermekei is megszólításnál csak a keresztnévén szólítják, bár bátran atyjuk lehetne s hozzá még meglehetősen művelt ember is.

Tudva azt, hogy a szememre lobbantottak, a valóságnak általában véve megfelelnek, valamely hirtelen eszembe jutott kifogással ott hagytam a

vasgyáriak társaságát, akik azontul bizonyosan jól mulattak rajtam.

Ilyeneket tapasztalva és türve azután valóban nem csoda, ha felháborodunk és zugolódunk, mert az még sem járja, hogy az erdészeti altiszt a társadalom gunyjának cáltáblául szolgáljon és mostoha gyermeke legyen a hazájának. Az az altiszt, aki gyakran életét kénytelen feláldozni a nemzet vagyonáért és koldusbotra juttatni családját.

Épp úgy, mint más ágazatbeli, az erdészeti altiszt is megkövetelheti, hogy szolgálatát érdeme szerint megfizessék, őt magát pedig rangjához illően megbecsüljék és ne használják fel podgyász hordozására és egyéb alárendelt szolgálai munkák teljesítésére; abban az esetben pedig, ha a körülményeknél fogva az ilyen munkáknak az altiszttal való végeztetése nem kerülhető el, azt az ő kötelességének ne tekintsék, hanem szíveségének, s ehhez képest becsüljék is azt meg.

Sajnos, hogy ilyen dolgokkal kell foglalkoznunk, de hát nem tagadhatjuk, hogy azok a valóságnak megfelelnek s itt az ideje, hogy egy zászló alá tömörüljünk s mielőbb megalakítsuk az országos erdészeti és vadászati egyesületet; ennek elérhetése végett pedig az eddiginél nagyobb pártolásban részesítsük az Erdészeti Ujságot, mely mindenkor sikra száll érdekeinkért.

A helyzet mai állapotában minden eddigi javulás dacára még mindig türhetetlen s ezt hamarosan meg kell változtatni.

AZ „ERDESZETI UJSÁG“ TÁRCÁJA

Az elsők.

A «Bp. H.» után. — Irta Bársony István.

II.

Jönnek a szárcsák, amelyek a száraz aszott nád közül bujkálnak ki a sík vizekre, s ott feketéllenek. A gyenge hullám lengeti őket, melynek kék fodrait az ég színe festi meg. A fekete gömbök, a hókafejú cigánymadarak ott eveznek karélyos lábaikkal, s ékalaku vonalbarázdát huznak a vizen maguk után. Néha éles, de jobbra csak halk kityenéssel szölongatják egymást; egyelőre még együtt vannak, úgy, ahogy érkeztek; a páros életet ily hamar ők sem kezdik.

S valamelyik verőfényes márciusi napon megszólal valami messziről, mintha bus furulyaszóval üzengetnének felénk: «pulipóli!»... Azok ottan szélkiáltók. Hosszucsőrű, görbecsőrű szürke félsneffek. A nagyja fölér tőkerucával; de ha hosszukás szárnyát szétteríti, ennél még nagyobb is mutat. Ahány az elsőnek ér-

kezett csapatokban van, az mind him. Mert a szélkiáltó így szeret utazni, asszony nélkül. Összeáll s előre siet a sok legény, és szállást keres. Amikor a szépem seregei utánuk jönnek, a tilinkós hang után, — a himék sziréndala után — már könnyen igazodhatnak különös vezetői és előőrsi szolgálat nélkül is. De ha az asszonyok közelednek, van ám kavarodás. Azt az eszeveszett sikoltó hívást, azt a pár után sóvárgást, esengést nem lehet leírni. A tilinkós udvarlás szakadatlanul folyik; a himék hangja szinte elfulad, remeg; gyönyörű fuvalájuk néha repedten nyiszog a hevületes vágy erőltetésétől.

*

Hát még a «küzdők»! A hires verekedő pugnaxok. Azok is márciusban jönnek, szintén seregestől; s amíg a himék ki nem díszesednek, együtt bolyongnak néha százával is. A himeknek szép tollgallérjuk és két felmereszthető tollszarvacskájuk van, amivel udvarlás közben szépelegnek. Amíg a tojócskák mind egyformán írombák s jelentéktelenek, a himék változatosan tarkák,

Bajtársak ébredjete és lássatok már egyszer tisztán!
Egy bajtárs.

Tavaszi szalonkavadászat.

A Bp. H. után.

Irtá: Craus Géza Aladár.

I.

Régen vajudik a kérdés, hogy mi történjék tavasszal a szalonkakkal; löjjék-e, nem-e. De ezzel is úgy vannak az emberek, hogy vizet prédikálnak és isznak bort. Akinek a tavaszi huzáshoz jó területe van, az a mellett van, hogy nem kell kimélni; mert csak bolond ember lehet az, aki tavasszal kiméli a szalonkát azért, hogy ősszel a vonulás helyein mások ezrével lőhessék őket. Akinek meg nincsen tavaszi szalonkázó területe, az meg a tilalom mellett van, azon reményben, hogy ha majd egyszer lesz terület, hát lesz szalonka is bőven.

Sok tintát fogyasztott már ez a kérdés abban az irányban is, hogy miért ártalmas a szalonkának tavaszi lövése. Természetesen itt Albion híres tömeglövői vetik el a sulykot leginkább, kik egyszerűen azt állítják, hogy a szép «hosszucsőrű»-nek tavaszi lövése — shoking — nem korekt vadászhoz méltó, mert ez a kedvelt madár tavasszal sovány, fáradt, meg hogy nem is gentleman dolog a párokat szerelmükben háborgatni. A britt puszkásoknak ezen állításaik mellett nyert játszmájuk van. Kiveszik őket a részüket a világ minden táján, ahol a kedves madarak tanyájukat szokták felütni; s ilyenkor aztán nem csinálnak lelkiismereti kérdést abból, hogy vajjon jövő esztendőre marad-e még magnak belőlük vagy sem.

És bár nem kétséges, hogy a szalonka tavaszi kimelésének nemzetközi megfelelő megoldása — tekintettel e madár észlelhető lassu, de biztos pusztulására — minden tekintetben nagyon is kíváncsú elvként marad fenn — mi magyar vadászok — tultéve magunkat

a nyugat önző politikáján — szerénységünk mellett; lehetjük egész bátran a tavasz drága hirhozóját. A mi pusztításunk bizonyára nem lesz befolyással a hosszú-csőrűnek jövő kimaradására, amint hogy nem teszi ki a művelt (!) nemzetbeliek öldöklésének ezredrészét sem. Hát ugyan minek fosztanak meg magunkat a szalonka-lesben igazán megnyilvánuló vadászat költészetének a gyönyöreitől, csak azért, hogy a kedves szomszédoknak annál több jusson. Ha pedig valaki arra apellál, hogy a fészekrakás idejében nem illő, s nem is hasznos e szép madarat zavarni, hát akkor miért löjjük ugyanabban az időszakban a süket fajdot, az őzbakot, vagy az erdők koronás királyát.

Az emlékezetes nagy tél véget ért már valahára.

A megolvadt hó kis erekben szivárgott a völgyek patakjaiba, s ezek megduzzadva hömpölygették a pizkos barna víztömegeket.

Lassan — néhány nap alatt — azonban kimerültek az erek. A vizek rendes medreikbe visszatértek, s az átitatott mezők, szántók is felszikkadtak, és az utakon gördülő kocsik kerekei nyomába apró porfelhőket kergetett a déli meleg szellő.

A leszállott por langyos puha párnáiban pipiskék fürödtek. A még lombtalan sötét erdők fáiak kimagasló száraz ágain vadgalambok bugták szerelmi danáikat. A mocsarak zsombékos pusztáin pápaszeműveges golyák lépkedtek hosszú lábukkal, s büszke komolysággal szedegették és fogdosták élelmük csuszós, sikamlós tárgyait. Felettük pedig cikázó bibicék sikongtak, egymást kergetve a jóleső napfényben. A szomszéd tavak megmaradt sásos berkeiben nagy seregély csapatok rajzottak, s örökös békétlenségükkel tele zugták a különben oly csendes helyeket. A zöldelő vetésekről trillázó pacsirták emelkedtek fel, s rezgő szárnylebbentésekkel iparkodtak tovább-tovább, a végtelen égbolt

akár a házi kakas. Vannak közöttük fehérgallérosok, téglavörösek, feketék, szürkéstarkák. Kora tavasszal tokosra vedlenek a nyak táján, s az új tollgallér elkészültéig várnak a párással. Eközben pedig egymással folyvást hadilábon vannak. Ha két him szembe fordul, könnyen kész a berzenkedés, az «en garde»; a kis tollszarvacskák fölmerednek, a tollgallér földuzzad, úgy néznek szemközt, mint a viaskodni készülő kakaskák; aztán összecsapnak. Egy kicsit megtépázzák egymást; de hamar széjjelmennek. Folytatják a bogarászást, a rovarszedést a nedves talajon. S ha szárnyra kap a csapat, felhősen vonul arább; aközben fehér hasát villogtatja mind.

*

Nádassal vegyes nedves rétségeik környékén egyszer csak megpillantunk a levegőben valami nagyon szépet. Egy libegve suhanó, lassan szálló, könnyű testű hamvasfehér madarat, amely egy kiesit a sirályra emlékeztet.

Az ott új vándor; a fakó réti héjja. A tél mulá-

sával ez is visszavándorozott már, s ime, megkezdte rablókirándulását, ami rendesen véres végű.

Amilyen csunyak és otrombák közel rokonai, a barna réti héjjak, olyan gyönyörűséges, kecses ez a sirálylengésű rabló.

Egy pár tókeruca ül amott egy kis zöld emelkedésen; a gonosz kísértet közeledésére kinyújtogatják a nyakukat; a gácsér sötétzöld bársonyománcos feje fölmered; egyszer csak szárnyra kap a gyanakvó tojó s a párja nyomban utána kél. Így vonulnak tovább, a férj mindig kis felesége után. Vadrucáéknál, vadlibáéknál ez a szokás járja.

*

A rét széléből egy pár fogoly röpül ki, surrogó, erős zajjal. Ezek holtomiglan-holtodiglan szövetkezett hűséges élettársak. Februáriusban még együtt volt a család, amit tulajdonképpen jobb így nevezni, mint csapatnak; hisz' a «csapat» szedett-vetett, esetleg véletlenül összekerült népség, amilyen a seregély, vagy a vadlud, vagy sok más; ellenben a fogoly valósággal

belsejébe, apró szívükből kitelő játszi énekükkel dicsőítve a mindenhatót. A patakok, a csermelyek zöldülő partjain pedig már napok óta megjelentek a várva-várt hosszucsőrűek heroldjai, a kis billegények.

Vasárnap délután volt. A kis város nagy terére és szűk utcájára kicsalta a meleg napsugár a sétáló közönséget.

A dülös mezei és erdei utakat egyedül járható széles tengelyű szekerünk alig tudott keresztül vergődni a vásári módra ügyelő népség, katonaság újabb és újabb csoportjain. Egészen megkönnyebbülve szívtuk magunkba a kikelet üde levegőjét, amint végre keresztül dübörögre az Olt rozoga fahidján, s letérve a jól kavicsolt országútról, nekikapaszkodtak apró mokány lovacskáink az elég meredek s még süppedekés mezei utnak, mely négy kilométeren keresztül vezetett bennünket föl a szomszéd megye vízvázasztójáig.

Az ülés bizony nem szolgált valami kényelemmel. Kocsisunk még a szokás türelmével lógatta lábát a keresztud mellett s eregette a kétes szagu füstöt rövid csutorás pipájából, hanem mi — feleségem és kis fiacskám — bizony csak a rozoga ülés vaspálca támaszainak köszönhattuk, hogy ki nem estünk a sárga agyagos földre. Sőt még a hűséges kísért, Briont is bántotta a sok lötyögés; untalan fészkelődött az ülés alatti helyén, egy-egy tompa morgással adva kifejezést a zökkenéseknél gyötrelmeinek.

Végre kínos vergődések után elérkeztünk a gerinc tetejére, s a remek szép táj, mely most előttünk s alattunk elterült, csakhamar elfeledteté az átélt kinszenvedéseket. Közvetlenül a gerinc mellett egy-egy fehér nyírral áttört zöld borókás legelő húzódott. Ez alatt nagy kiterjedésű sűrű fiatalos tölgyesek sötétlettek, sok helyen veresbarna színt öltve a még ősztől le nem hullott lombtól.

Kocsisunk kifogott; szénát tett lovai elé, s aztán segített száraz galyakat keresgélni. A napot már régen eltakarták a nyugatról huzódó sötétszürke felhők, s miután hűvös szellő is kezdett lengedezni, élvezettel sütkéreztünk a pattogó tűz mellett. A magunkkal hozott és már nyugalomba kívánczó bundát leterítve a tűz mellé, reá telepedtünk, s közibünk véve a különféleképpen megrakott kosarat, elbeszélgetve szedegettük belőle a hideg hust és tésztát; hallgatva közbe az alattunk elterülő erdők száraz fái bugó vadgalambokat, és el-el nézve a gyorsan repülő felhőket.

Mire a kis üveg borocska is végére ért, — honnan honnan nem — megjelent egy károgó varjucsapat, és nagy lármával áthuzott egy távolabbi gerinc felé. Ez figyelmeztetés volt, hogy az idő eljárt!

Felkerekedtünk; vissza pakolva a kosarat, bundát a kocsiba, magunkra szedve a bő angol vadászgallért, nagykendőt, fegyvert, táskát, vadászbót, megindultunk feleségemmel, kis fiammal és Brionnal az alattunk rövid pár pernyi távolban fekvő egyik patakmenti tisztásra, mely régi idők óta a legjobb szalonkavonulóhely volt. Mire a tisztást elértük, már észrevehető volt, hogy a nap piros golyója bukófélnben van a távoli magas hegyek mögött. A vadászséket leszurva, feleségem helyezkedett el; kis fiacskámat pedig az összehajtogatott gallérra ültettem, s jól betakargattam a nagy kendővel. Briont beintettem egy közeli bokor alá, s mellé álltam magam is fegyveremet kezemben tartva.

Lapunk jóltevői.

I.

Az évről évre ismétlődő s többnyire behajthatatlannak bizonyult hátralékok a múlt év utolsó negyedében lapunkat a bukás szélére sodortak. Egyes minden emberi tisztességből kivetkőzött lelketlen kartársak jó-

családostól marad együtt télen át is, az új tavaszig, a mikor minden szabad tojót örökre lefoglal egy kakas. A család anyja, az öreg tojó, ilyenkor sem szabad; neki már van párja, a régi. Föltéve, ha még meg van. Hogyha nem lőtték el; vagy valami ragadozó nem tett kárt benne, miután a vadorzóktól és a «törközőktől» már megszabadult.

Tiszteletreméltó, sőt gyönyörű páros élet az, amire a foglyocskák társulnak. Ha egyszer férj és feleség vált belőlük, egymást azontul soha el nem hagyják. A fészek közös gondjuk, s a kikelt csirkék anyányikorukon túl is még sokáig — az új tavaszig — a szülőkkel maradnak. Az a «fogoly-csapat», amit így együtt látunk, rendszerint apa, anya és gyerekek. Nem csapat tehát tulajdonképpen, hanem család. Kivétel csak oly módon van, hogy néha több család is összeverődhetik, zaklatás idején, vagy ahol annyi van, hogy időszakilag keveredik össze. De az is megtörténik, hogy az elárvult csirkék más családhoz kérezkodnak, s oda szegődnek az istenedták. Akkor pedig fogadott gyerekekké válnak,

így akárhogyan vesszük, megint csak egy család az.

A foglyok persze nem költözők, azok a mieink; állandóan itt vannak idehaza. Könnyen megfigyelhetjük őket egész életük során. Tudjuk róluk, hogy egyedül ékeskednek a tyukfélék közt a hamisítatlan hűség erejével. A galambnak hiába van akkora hire, mint például házastársiak, — a fogoly sokkal külömb ebben. A házi galambot, míg a párja a fészken ül, elcsábíthatja egy bűnös pillanatra a kitarító udvarlás. A fogoly költés idején a párján kívül meg sem tűr más fajtájabelit a közelségében. Tavasz kezdetén, amíg a vetés nem elég buja, hogy minden titkukat eltakarja, látni az elváhatatlanok folytonos egymáskeresését. Jaj az idegen facér kakasnak, ha legénysége merész buzdulásában odato-lakszik, ahol csak ketten akarnak lenni fogolyék!

*

Megjön végre a barázdabillegető is, március közepetáján. Az a hire, — nem is méltatlanul — hogy ártatlanul bár, de ő az erdei sneff Judása. Amikor a barázdabillegető itt van, bizonyosra vesszük, hogy a

nak látták egész éven, sőt ennél hosszabb időn át is lapunkat járni, de amidőn fizetésre került a dolog, akkor egyszerűen félrealtak s nekünk nyakunkba szakadt a sok száz koronát kitevő veszteség. Addig, míg más hasonló lapok kiadói vagyont gyűjtenek, a mi lapunké 14 éven át nem csak vagyonában, de keserű tapasztalataiban is gazdagabb lett s egyedül az az igazi, önzetlen lelkesedés, mely az erdészeti és vadászati altiszti és szolgálta személyzet érdekeiért szívében lángol, készítette őt arra, hogy ezekért az érdekekért a küzdelmet tovább, egész a végkimerülésig folytassa, ennek szánva minden üres pillanatát, testi és lelki erejét.

Ilyen szomorú viszonyok készítették lapunk szerkesztőjét és kiadóját arra, hogy segítségre hívja azokat a kartársakat, akiknek érzelmei az övéhez hasonlóak, s akik készek minden áldozatra, hogy a közös érdekeket előmozdítsák. Akadtak is számosan, akik első nagy szorongatásunkban segítségünkre siettek, ez a segítség azonban csak olyan volt, mint mikor az orvos a haldoklónak éther belégzést ad, hogy halálát pár órával elodázza. A halál elmarad ugyan ideig-óráig, de a haldoklás tovább tart. Ilyen haldoklásban van a mi lapunknak is még mindig része akkor, amidőn olvasóink nagyobb felénél 1300 koronát meghaladó követelésünk van kint, amelyet ha hamarosan megkapnánk, lapunk új életre kelne.

Most hálás köszönetet mondva mindazoknak a lelkes barátainknak, akik első segítségünkre siettek, nyilvános nyugtázásképp itt közöljük s folytatólag közölni fogjuk neveiket és az adomány összegét.

Adakoztak eddig a következők: Csekey Károly Doromlás 2, Bruckner Mihály Somogyfajsz 2, Csitkovics Antal Szulok 6, Moha Alajos Kisiblye 2, Hain Ede Kisiblye 2, Krausz Ferenc Albertiirsa 4, Tolnay Ferenc Oszró 2, Horváth János Iván 2, Vargha V. Antal Terecseny 2, Róna Lajos Znióváralja 2, Eiben Sándor Alvinc 2, Répássy Ferenc Kossova 2, Vadas József

vándorvendégek fejedelme, az erdei sneff sem hiányzik Erdeinkből. Titokban jön, s épp oly titokban tűnik el; egy darabig halljuk esténként, hajnalonként püsszegő, korrongó hangját; látjuk sötét árnyékát, elsuhanó barnaságát; amikor az utolsó rigó is elhallgat a tavaszi alkonyatra siető szürkület elején, akkor mozog; akkor indul légi útjára; szólítja, hívja szerelmesét, akit keres nyugtalanul.

Ugyanazzal — talán kétszer is — alig találkozunk az életben.

Távolodó hangját ha hallgatjuk, bátran bucsuzhatunk is tőle. Hiszen amelyik — ugyanitt — holnap szól majd, az a legnagyobb valószínűség szerint más jövővény.

Az első első ők; a tavasz legváravártaabb hírhözói, akik után az egész Nimród-világ bomlik.

Agitáljatok saját lapunk érdekében; hassatok oda, hogy minden kartárs előfizetője legyen!

Tátralomnic 3, Laczkó János Szenttamás 2, Szobodeczky Amánd Holbák 2, Ziegelhoffer Kálmán Ujkér 6, Jakab Ádám Keresztut 2, Kerencsik András Kisbelleg 2, Pressel Lajos Dénes 2, Lázár József Baranyasztistván 2, Azór Alajos Felsőzsadány 2, Bevelaqua János Irtványos 2, Tálás János M.-Szentkirály 2, Scholcz János Gyírok 2, Maschek Ferenc Ujlót 2, Czifra Ferenc Bucsuta 2, Kovács Mór Bucsuta 2, Gáspár János M.-Erdőtanya 2, Panek Károly Nyirád 2 koronát.

KÜLÖNFÉLÉK

Hogy nevelik a szárnyasok fiókáikat. A szárnyasvilág családi életének megfigyelésénél csodálatos dolgokat tapasztalhatunk olyankor, amidőn apró nemzedékük gondozásáról, megvédéséről és kioktatásáról van szó. Az összes tyukfélék fölötté gondos szülék; mihelyt valami ragadozó emlős vagy szárnyas, szóval bárminő ellenség felbukkan, vészhangot hallatnak, mire a zsenge csibék sietve menekülnek az oltalmat nyújtó anyai szárny alá. Ha egy-egy tapasztalatlan apróság közelebb merészkedik valami tócsához, patakhoz, vagy kőbe botlik és elesik, az árgusszemű kotló erre is talál figyelmeztető, korholó hangot; az elővigyázatosságról megfélemezett csibe tüstént meghallja a figyelmeztető szózatot, és sietve csatlakozik a többiekhez. De nemcsak a tyukféléknél, a fogolynál, fürjnél tapasztalunk ilyen vonásokat, hanem a viziszárnyasoknál, a vadkacsánál, a vadludnál is. Mihelyt fönt a magasban fölbukkan a veszedelem valaminő ragadozó alakjában, az apróságok a figyelmeztető hápogásra, gágogásra tüstént elrejtőznek, vagy víz alá buknak; ebben a házikacsák csak olyan ügyesek, mint atyafiságuk — a vadkacsaféle. A gólya, a fecske a röpködés elemeivel vesződő fiainak ugyyszólván leckeórákat ad. Valósággal buzditja, körülropködi, sőt figyelmeztetésül meg-megböködi őket, úgy, hogy lassanként eltanulják azt is, hogyan kell a zsákmányt röptében elkapni. A gólyaszüle, midőn a fiaival röpködkísérleteket végez, kigyót, békát vagy egeret szerez, s azt röpködés közben kiejti a csőréből, a fiak pedig versenyezve kapdosnak az eledel után. Amelyik már ügyesebb, az esés közben is elkapkodja a prédát. A gyakorlatlanabbak le szállanak a földre, s onnan iparkodnak a zsákmányt a többi elől elharácsolni. A szárnyasvilágban a szülő kétségtelenül sokat fáradozik azon, hogy fiaiban az ügyességet és a megélhetés mindenféle ösztönét kifejléssze. Valószínű, hogy a káros és a jó eleséganyag megkülönböztetése körül is akad fiai számára egy-egy utbaigazító szava, csak hogy megfigyeléseink ezen a téren még fölötté hézagosak.

A tanulékony vizsla. Egy amsterdami nimród kölyökvizslát kapott, mely azonban nem volt tiszta állat. Mindjárt az első nap foltot ejtett a szoba becsületén. Gazdája a rendes módszert alkalmazta, a vizsla orrát bedörgölte a »gonosztett«-be, azután megfogta a nyakát, s az ablakon keresztül kidobta a kertbe. Így ment ez négyszer, s ötödszörre a tanulékony kölyökvizsla

már kitűnően tudta a kötelességét. Megint foltot ejtett a szoba becsületén, és mikor gazdáját közeledni látta, kétszer-háromszor gyorsan végigdörzsölte orrát a folton s zaután kiugrott az ablakon. Mivel a vizslának nagyon helytelen nézetei voltak az illetudásról, gazdája elajándékozta.

Háboru egy párduc miatt. Algir város közeli falvakat sokáig rémitgette egy támadásaiban rendkívül vakmerő párduc. Nemrég megtámadott egy csomó galyszedő asszonyt, s egyet közülük szétmárcangolt. A többiek rémülten rohantak a faluba, a férfiakat föllármázták, de ezek a szeerensétlennek már csak a véres foszlányaira akadtak. Átkutatták az egész vidéket, de eredménytelenül. A párduc nemsokára egy szomszéd faluban merült fel, s egy istállóból egy borjút ragadott el. A vadászat most eredménytelenül járt, mert a fenevadat bekerítették és agyonlőtték. A szerencsés vadászok nagy diadallal vitték a zsákmányt a község házába, hogy az érte járó kormányjutalmat átvegyék, amikor utközben az első község lakosaival találkoztak, akik a párducot azon jogcím alatt követelték, hogy a szétmárcangolt asszony megemésztetlen maradványai még benne vannak. Egyik fél sem engedett s már-már fegyverre keltek, mikor megérkezett a rendőrség és a párducot lefoglalta; így most a bíróság fog dönteni, hogy melyik falut illeti meg a zsákmány és a díj.

A dróttalan táviró sikere. Az osztrák és magyar hadügyi kormányzat a berlini szikratáviró társaságtól megvett két katonai dróttalan táviró-állomást és ezekkel kísérleteket tett Berlin és Bécs közt. Az eredmény meglepő volt, s a két katonai állomás közt lévő 550 kilométer távolságot már az első kísérletnél a legnagyobb biztossággal áthidalták s a táviratozást azonnal megkezdhatték. A berlini állomásról elsőbben is táviratot küldöttek Bécsbe a császárnak és királynak. Mindenik állomás négy ló által huzott kocsin van elhelyezve, és egy kicsiny automobil-motor szolgáltatja a villamos erőt.

HASZNOS TUDNIVALÓK

Fagyott madarak megmentése. Gyakori eset, hogy a tavaszi napsugár kicsalja a melegebb időhöz szokott madarat rejtekből, és az a lég első lehülésére megdermed. Az ilyen madár legtöbbször megmenthető volna még az életnek, ha a reá akadók tudnának vele bánni. Azonban rendszeren befutnak vele a fűtött szobába, hol a szegény állat a nagy hőkülönbségtől csakhamar elpusztul. A téli nagy hidegben fogott madaraknak is rendszeren ez a sorsuk; mert nem tudják sokan, hogy csak fokozatosan szabad őket a meleghez szoktatni. Az ilyen madarat két-három napig igen hűvös, de fagymentes helyen kell tartani, és csak a negyedik naptól kezdve szabad tíz fok körüli légmérsékletbe vinni, újabb három nap múlva aztán bevihető a rendes szobai levegőbe.

A zabnak legcélszerűbb etetése. A zabot a legtöbb gazda ép állapotban adhatja lovainak. Ennek az

eljárásnak következménye azután az, hogy az állat nem rágja meg a zabot, hanem egészben nyeli le, és sok szem emésztetlenül hagyja el a bélsatornát. Ellenben ha megzuzva kerül a zab takarmányozásra, akkor ez az eset nem állhat elő, valamint akkor sem, ha elegendő hosszúságú szecskával keverten tesszük a lovak elé. E keveréket az állatok kénytelenek lesznek megrágni, azaz a magvakat a szájban felaprózni; a szemek így megemésztődnek és a test gyarapítására, az erőfejlesztésre nagyobb hatást fejtenek ki. Végül a kevert zab-etetés mellett szól azon nem jelentéktelen tény is, hogy így a zabból — egy és ugyanazon eredmény eléréséhez — kevesebb kell.

Házilag készített patakenőcs. Olcsó patakenőcsöt a következőképpen készíthetünk: 175 gramm tiszta disznózsírt, 30 gr. sárgaviaszt, 30 gr. mézet és 30 gr. fakátrányt melegen össze kell olvasztani. Patarepedéseknél a következő kenőcs tesz jó szolgálatot: 2.5 gramm sárga viasz, 2.5 gr. terpentin gyanta, 290 gr. disznózsír, 25 gr. halzsír, 50 gr. faggyu és 75 babérolaj összeolvasztandó. Ezzel a zsírral minden másodnap az ujjal kenve be a patarészeket, a pata növést előmozdítjuk s a patarepedések gyorsan gyógyulnak. Utóbbi esetben a babérolaj adaga megháromszorozandó.

Ültetőmagvak konzerválása. A glediciának, puha magu gyümölcsnek, almának és körtének magja, zacskóban eltéve úgy kiszárad tavaszig, hogy nehezen, esetleg sehogyse kel ki. Ez ellen tehetünk, ha ládában egy cm. homokot és egy cm. magot rétegezzük váltakozva egymásra, zárórétgöl alul-fölül homokot hagyunk és a magot ilyen nyirkos tartányban pincébe tesszük. Így minden magunk biztosan és hamar kikél. Makkal, dióval, hársfamaggal stb. is így kell elbánni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

R. P. urnak, Óhuta. Arra nézve, hogy a természetbeni lakáshoz milyen területi kert jár, semminemű szabály nincs, sőt egyáltalán nincs sehol megírva, hogy házikert egyáltalában jár-e vagy nem. Vannak természetbeni lakások egy holdas, sőt ennél is nagyobb kerttel, ellenben vannak olyanok is, amelyekhez kert nincsen csatolva. Abban az esetben, ha a ház mellett van megfelelő terület, a hivataltól függ, hogy kert céljára abból mennyit enged át, és a határozatába meg kell nyugodni. — Szász István urnak, Roskány. Magán levélben fogunk a felvetett kérdésre válaszolni. — Mold Vilmos urnak, Székudvar. A beküldöttet a husvéti ünnepek alatt fogom csak munkába vehetni és elküldeni, addig szíves türelmét kérem.

A KIADÓHIVATAL POSTÁJA

Zuglódóknak. Az a körülmény, hogy olvasóink közül számosan nem küldték be esedékes előfizetési díjaikat, abba a kellemetlen helyzetbe juttatott, hogy a már régen készen volt 11. és 12. számot nem bírtuk a nyomdából kiváltani. Olvasóink nagy része még most sem akarja belátni, hogy egy olyan lap, amely semmiféle idegen támogatásban nem részesül, hanem tisztán csak olvasói jóindulatára van utalva, nem jelenhetik meg pontosan addig, amíg olvasói az önként magukra vállalt kötelezettségnek meg nem felelnek, és előfizetési díjaikat előlegesen pontosan be nem küldik. Most több mint háromszáz kéréselet intéztünk az ilyenekhez, ami bizony elég nagy költséget okoz, amitől mentve lennénk, ha mindenki pontosan beküldené előfizetését. Várjuk és kíváncsiak vagyunk rá, hogy felhívásunknak mily eredménye lesz.

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában, Szászsebesen.

Tömörüljünk egy zászló alá, érdekeink megvédésében csak úgy tehetünk kellő lépéseket!

H I R D E T M É N Y E K

551/909. keb. sz. Gömör-Kishontm. köz. erd. biz. elnöktől.

Pályázati hirdetmény

hatósági erdőszolgai állásokra.

Gömör-Kishont t. e. vármegyében életbeléptetendő új erdőőrzési szervezet értelmében 1909. évi július hó 1-én betöltendő 19 erdőszolgai állásra ezennel pályázatot hirdetnek.

A betöltendő erdőszolgai állások a következő székhelyekkel szerveztettek:

1. A nyustyai m. kir. járási erdőgondnokságban: Susány, Rimakokova, Eszterézs, Nyustya, Süvete, Gömörirák, Ratkószabadi és Rónapatak.

2. A rimaszombati m. kir. járási erdőgondnokságban: Almágy, Felsőhangony, Felsőbalog, Gömörhoszuszó és Ragály.

3. A rozsnói m. kir. járási erdőgondnokságban: Martonháza, Dernő, Berzéte, Betlér, Berdárka és Kun-tapolca.

Az erdőszolgák javadalmazása az őrjárások nagysága szerint évi 500—600 K bér, mely utólagos havi részletekben az illetékes adóhivatalnál lesz kifizetve. Ezen bér véglegesítés esetén érdem szerint 100—200 koronával emelkedhetik.

A kinevezés csak ideiglenes, s csak egy évi próbaszolgálat után a kinevezett egyén — ha a követelményeknek megfelel — véglegesítettik.

Felhívom ezek alapján pályázni óhajtókat, hogy magyar állampolgárságukat, fedhetlen előéletüket, 24-edik életévüknek betöltését igazoló bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezűleg irt kérvényüket azon m. kir. járási erdőgondnokságnál, melynek kerületébe pályáznak, 1909. évi április hó 17., 18. és 19. edik napjain személyesen nyujtsák be.

A szolgálatra vonatkozó mindennemű felvilágosítás az illető m. kir. járási erdőgondnokságnál nyerhető. Rimaszombat, 1909. március hó 13-ikán.

(1—2) Bornemisza László alispán, elnök.

Pályázati hirdetmény.

Br. Wesselényi Miklós önmagyméltósága szilágy-megyei göröcsöni uradalmában egy alerdési állás betöltendő. Javadalmazás 1000 K. készpénz, természetbeni lakás kerttel, 10 hold szántó és kaszáló, valamint a faeladások után 3%.

Csak olyan szakvizsgázott egyének pályázhatnak, kik valamely nagyobb magyarországi uradalomban már sikerrel működtek, az erdőkezelés, erdőművelés, felmérés és rajzolásban, valamint a vadtenyésztésben kellő gyakorlatot szereztek.

Fényképpel ellátott, kellően felszerelt kérvények folyó évi április hó 15-ig alólirotthoz beküldendők. Kolozsvár, (Egyetem-utca 7.) 1909. február hó.

(1—1) Nagy László s. k., erdőtanácsos.

1283/1909. sz.

Pályázat.

A tótsóvári m. kir. erdőhivatal kerületében megüresedett két II. o. altiszti (erdőőri) állásra az állományszerű illetményekkel pályázat nyittatik.

Az ezen állomásokra pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában körülírt szakképzet-

seget, az állami erdészet szolgálatába ujonnan belépni kívánók ezenfelül még ép és erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszélő- és hallóképességüket, kincstári erdészeti orvos, vármegyei főorvos, vagy honvédtörzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukról és illetőségükről, eddigi alkalmaztatásukról, nyelvismereiteikről, katonai kötelezettségükről szóló bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezűleg írt kérvényeiket 1909. évi április hó 30-ig a tótsóvári m. kir. erdőhivatalnál nyujtsák be.

Tótsóvár, 1909. évi március hó 15-ötdikén.

(1—3)

M. kir. kincstári erdőhivatal.

2100/1909. sz.

Pályázat.

Az alulírott m. kir. erdőigazgatóság kerületében üresedésben levő öt I. oszt. altiszti, előléptetés esetén öt II. oszt. altiszti, illetőleg négy I. oszt., esetleg négy II. oszt. erdőlegényi állomásra az állományszerű illetményekkel pályázat nyittatik.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában körülírt szakképzettségüket, az államerdészet szolgálatába ujonnan belépni kívánók ezenfelül ép, erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszélő- és hallóképességüket, kincstári erdőorvos, megyei főorvos, vagy honvédtörzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, továbbá eddigi alkalmazásukról, nyelvismereiteikről, életkoruk és illetőségükről tanuskodó bizonyítványokkal felszerelt, sajátkezűleg írt kérvényüket 1909. évi április hó 15-ig az alulírott erdőigazgatósághoz nyujtsák be.

Máramarossziget, 1909. március 18.

(1—2)

M. kir. erdőigazgatóság.

595/909. k. b. sz.

Pályázat erdőőri állásra.

Az Alsómislye székhellyel rendszeresített II. oszt. járási erdőőri állásra pályázatot hirdetünk.

Ezen állással évi 500 K fizetés, 200 K lakpénz, 200 K utazási átalány mint rendes illetmények, és az országos munkás- és cselédség-pénztárba két tag-sági könyvvel rendes taggá való felvétel, valamint az erdei kihágásokból bizonyony jutalék, mint mellékilletmények vannak egybekötte.

Pályázók felhivatnak, hogy kérvényüket az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ának a—c. pontjaiban meghatározott minősítésüket, valamint eddig végzett szolgálatukat igazoló bizonyítványokkal felszerelve legkésőbb f. évi április hó végéig bizottságunknál nyujtsák be.

Az állás haladék nélkül elfoglalandó.

Kassa, 1909. évi március hó 19-edikén.

Abaujtonamegye közigazgatási erdészeti bizottsága nevében

(1—3)

Szalay főispán, elnök.

1472/909. sz.

Galgóci járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

Nyitravármegyében, Pöstyén székhellyel kerületi erdőőri állás megüresedvén, arra ezennel pályázatot hirdetnek. Ezen állással 700 K bérfizetés, 120 K utiátalány, 100 K lakbér, 80 K tüzfaváltság, összesen 1000 K javadalmazás van összekötte, amely a beosztott erdőbirtokosok által megfelelő előleges havi részletekben szolgáltatik ki.

Pályázhatnak olyan magyar honpolgárok, akik a magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják, esetleg a tót nyelvben is jártasak; ép és erős testal-

katuak, amit hatósági bizonyítvánnyal igazolnak, egyúttal pedig az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában előírt kellékeknek megfelelően.

A kellően felszerelt és sajátkezüleg irt kérvények folyó évi április hó 10-edikéig a nyitrai m. kir. járási erdőgondnoksághoz nyújtandók be. A kitűzött határidőn túl beérkezett, valamint kellően fel nem szerelt kérvények figyelembe vételét nem fogadják.

Az állás betöltése hivatalos helyiségben megtartandó választás útján fog történni, s arra folyó évi április 17-edik napjának délelőtti 9 óráját tűzöm ki.

A megválasztott erdőőr a választásnak jóváhagyása után tartozik állását elfoglalni, mely állás a végleges rendezésig ideiglenes jelleggel bír.

Galgóc, 1909. évi március hó 9-edikén.

(1—1) **Frideczky, főszolgabíró.**

Pályázati hirdetés.

Főméltóságu herceg Odescalchi Géza ur krasznai uradalmában három erdőőri állás betöltendő.

Évi javadalmazás: 400 K készpénz havi utólagos részletekben, egy téli és egy nyári egyenruha, szabad lakás, 2 hold szántóföld és 4 hold rét, 4 drb szarvasmarhának nyári legelő. Száraz feküfa házhoz szállítva. Kártékony vad után rendszeresített lődíj. Erdőkárok után egynegyedrészt.

Pályázhatnak 35 évnél nem idősebb, ép és erős testalkatú egyének, akik a magyar nyelvet szóban és írásban, a tót nyelvet szóban bírják. Sajátkezüleg írott kérvények bizonyítványmásolatokkal, melyek vissza nem küldetnek, alulirotthoz mielőbb benyújtandók.

Kraszna, 1909. évi március hó 5-ödikén.

U. p. Koskóc (Zemplénm.)

(1—1) **Dworzak Lajos,**
urad. erdész.

298/1909. sz.

Pályázati hirdetmény erdőőri állásra.

A Fogaras vármegye területén, illetve az alulirott m. kir. állami erdőhivatal kerületében megüresedett egy erdőőri állásra a törvényhatósági erd. alb. 1908. évi 2454. szám alatt kelt határozata alapján pályázatot hirdetek.

Az erdőőr javadalmazása: 480 K évi bér előleges havi részletekben, 80 K évi lakáspénz, 64 K tüzfűtőanyag és 60 K legelőváltás előleges negyedevi részletekben.

Felhívom a pályázni óhajtókat, hogy magyar állampolgári minőségüket, fedhetlen életüket, a 24 éves életkor betöltését, az erdőőri szakvizsgálat letételét, és ép szellemi erő és egészséges testalkat mellett hibátlan beszélő- és hallóképességüket igazoló a) illetőségi bizonyítvánnyal, b) hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal, c) születési anyakönyvi kivonattal, d) erdőőri szakvizsgálati bizonyítvánnyal, e) közhatalosi orvosi bizonyítvánnyal, végül f) esetleg még szolgálati bizonyítvánnyal felszerelt, szabályszerűen bélyegzett, s Fogarasvármegye törvényhatósága erdészeti albizottságához címzett, sajátkezüleg irt folyamodványukat alulirott m. kir.

állami erdőhivatalnál legkésőbb f. évi április hó 8-ig benyújtásuk.

Megjegyzem végül, hogy azok a pályázók, akik az állam nyelvének feltétlenül megkövetelt szóban és írásban való tökéletes tudásán kívül a román nyelv tudását is igazolják, előnyben részesülnek, és hogy a hiányosan felszerelt, valamint az elkésve beérkező pályázati kérvényeket figyelembe nem veszem.

Fogaras, 1909. március 18-án.

(1—1) **A m. kir. állami erdőhivatal.**

1909/832. sz.

Pályázati hirdetmény.

A lipótvári magy. kir. főerdőhivatal kerületében három erdőlegényi állásra pályázat nyitattik.

Ezen erdőlegényi állásokkal egyenként évi 600 K szegődménydíj, természetbeni lakás, avagy ennek hiányában 100 K lakbér, és egyéb rendszeresített mellékilletmények vannak összekötve.

Az ezen állásra pályázók felhivatnak, hogy szak-képzettségüket, az állami szolgálatba ujonnan belépni kívánók pedig ezen felül ép, erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszélő- és hallóképességüket kincstári erdészeti orvos, illetve vármegyei főorvos, vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint az életkorukról és illetőségükről tanuskodó bizonyítvánnyal, és a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását igazoló okmányokkal felszerelt, sajátkezüleg irt kérvényüket előljárójuk, illetve illetékes közigazgatási hatóságuk útján legkésőbb folyó év április hó 5-ödikéig a lipótvári m. kir. főerdőhivatalnál nyújtásuk be.

Lipótvár, 1909. évi február hó 22-én.

(1—1) **M. kir. főerdőhivatal.**

Pályázat.

Erdő-, illetve vadőri állás betöltendő a nágocsi (Somogy megye) uradalomban. Pályázhatnak csakis nők, kis családú egyének. Erdőőri szakiskola végzése megkívánatik. Vadtenyésztéshez értenie kell.

Pályázati kérvények bizonyítványok másolataival, valamint minő fizetés és járandóságra tartanak igényt — a Nágocsi Uradalom Intézőségéhez nyújtandók be folyó évi április hó 10-edikéig.

(1—1)

HIRDETÉSEKET FELVESZ	
JUTÁNYOS ÁRON	AZ
ERDÉSZETI UJSÁG	
KIADÓHIVATALA	

MAGYAR ÁSVÁNYVIZ FORGALMI ÉS KIVITELI R. T.

BUDAPEST, V., BÁTHORY-UTCA 5.

Főlerakata Szászsebesen LENGYEL BÉLA cégnél.

ÁLLANDÓAN RAKTÁRON VANNAK ÉS ÁRUSITTATNAK AZONNALI PALACKSERE MELLETT:

Borszéki főkut	Boholti	Kászon-Jakabfalvi
" Kossuth-kut	Előpataki	Kászon-Salutaris
" Boldizsár-kut	F.-Rákosi Mária	Répáti
Bodoki Matild	Fehérkői	Székely-Selters
Baross	Glória	Stojkai
Borhegyi	Horgász — Hankó	

Vadászoknak!

Kiváló szakértők által belőtt s elismert egy- és kétsövű vadászfegyvereket, flóberteket, karabélyokat, céllövő fegyvereket és revolvereket csekély havi

részletfizetésre

o o árfelemelés nélkül szállít: o o

Aufrecht és Goldschmied

o o fegyveráruháza o o

Budapest, VII., Rákócy-ut 26. sz.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

ÉLŐVADAK

Foglyokat, fácánokat, nyulakat, szarvasokat, őzeket, dämvaat, uhukat kunyhóleshez, továbbá minden fajú ragadozó emlősöket és madarakat, tyukokat, libákat, diszfácánokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér

== MAYER EDE ==

udvari szállító élővadkiviteli üzlete

o o WIENER-NEUSTADT o o

Schneebergasse Nr. 10. Alsó-Ausztria.

Fióküzlet (vadkereskedés) Magyarországon

o o Savanyukut, Sopronmegye o o

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Legjobb hírü, legnagyobb üzlet!

Gyertyán

hasábokat, szerszámnak valót, rönköket legalább 25 cm. átmérőtől felfelé o o o

o o o Gyertyán

dorongfát, 1 m. hosszút, 6—9 cm. vastagot minden mennyiségben vásárol: o o o

S. M. R ü b n e r

o fanagykereskedése o

== Wien ==

II—2., Kaiser Josef-strasse 39

SANITAS

Az orvosok megállapították, hogy a reuma-csuz és köszvény legsikeresebben gyógyítható a o

„S A N I T A S“

szobagőzfürdőkészülékkel, melynek segélyével bármely szobában 5 perc alatt kényelmes gőz- vagy hőlégfürdőt készíthetünk. Egészséges embernek is nélkülözhetlenek ezen fürdők, ha betegségek elleni védekezés céljából a szervezetét edzeni akarja. Terjedelme csekély, ára méltányos, tartóssága korlátlan o Ezernyi elismerő- és köszönőlevelet tartalmazó ismertetőkönyvet ingyen o o és bérmentve küld:

FÖRSTNER ALADÁR

„SANITAS“ szobagőzfürdő-készülékek gyára
Budapest, VII., Alsóerdősor 30

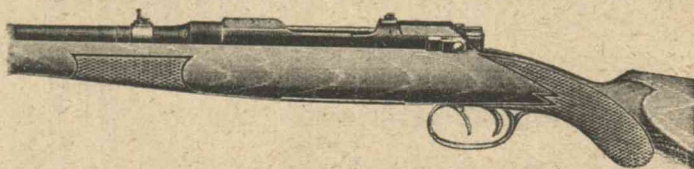
Legrégibb, legnagyobb hazai vállalat e szakban
Sok a silány utánzat, ezektől kell óvakodnunk

== Egyedüli ferlachi gyártmány! ==

A bel- és külföldi gyártmányok közti versenyen a legelső díjat nyerte el. — Arany érem:
Páris 1906. 46 remekelés.

OGRIS MARKUS Ferlach, Karinthia fegyvergyár és (prácios)-puskaműves.

Szállít elsőrangú bármily rendszerű vadász- és céllövőfegyvereket legjobb és legpontosabb kivitelben. Különlegesség nagyon könnyű Drilling-fegyverekben. Súlyuk 2·8—3 kg. Browning-féle serétes ismétlőfegyver 210 K gyári árban.

Egy Mannlicher Schönauer ismétlő kurtály 6·7 mm. és 9 mm. öbű, 400 lépésig, jótállás mellett, a legpontosabban belőve, ára 190 K.

Egy Mannlicher Excelsior ismétlő kurtály 11·5 mm. öbű, acélköpenyburkolatu és legerősebb a füst nélküli lőpor töltés használatára, a legpontosabban belőve, egész hossza 101 cm., súlya 2·5 kg., nagy kezdő sebességgel és a legerősebb átütő erővel, nagy vad lövésére isgen alkalmas, ára 190 K.

Egy Mannlicher ismétlő kurtály 95-ös minta, 8 mm. öbű, ára 140 K.

Árjegyzék ingyen és bérmentve. == Magyar levelezés.

Tiller Mór és Társa

cs. és kir. udvari szállítók, BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A nagym. földművelési m. kir. miniszterium 70542 magas rendeletével az erdőigazgatóságoknak ajánlva

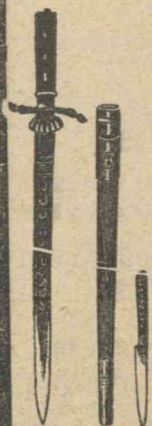
Erdőtisztviselői, altisztai és szolgai egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat s mindennemű felszerelési
o o o cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és izlésteljes kiállításban. o o o

Fehérneműek és harisnyák óriási választékban. o Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.
Polgári ruhák a legjobb magyar és angol szövetekből elsőrangú szabászok közreműködésével készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívá-
o o o natra saját költségünkön egy szabászt küldünk a mértékek felvétele végett. o o o

Árjegyzéket és mintákat ingyen és bérmentve küldünk és vevőink ké-
nyelmére bármely cikket beszerzünk. Meg nem felelőt visszaveszünk.

Legrégibb és legnagyobb egyenruházati intézet!

Nyomatott HIENTZ JÓZSEF könyvnyomdájában. Szászsebes.